UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

ſtraui.¶Non obſtat unum, quod pro dubio adduce-
13 batur uidelicet † quòd Reuerendiſſimus dominus Gubernator, ſeu Vicelegatus non potuit hanc cām committere, niſi conſtituto in dignitate eccleſiaſtica, per textum in c.ſtatutum, in prin. de reſcrip.in 6. cum ibi not. quoniam licet hoc ſit uerum in delegato principis, & Papæ, ut his non poſſit ſubdelegare cām, niſi conſtituto in dignitate eccleſiaſtica, ut in d. c.ſtatutū, §.in nullo, per rationem ibi aſſignatam, tamē hoc non procedit in legato de latere, qui dicitur eſſe ordinarius, ut eſt textus in c.2. de offi.lega.lib.6. & habetur in d.c.licet in corrigendis, & ibi per totū, nam inter laicos poterit committere cās laico ex ſua poteſtate ordinaria, argumento, c.fi. extra de offi.lega & habetur per Specul.in tit. de legat.§.ſupereſt in uerſi poterit ergo & facit tex. in argumen. in l.1. & l. ſolet, cum ſequen.& per totum ff.de iuriſdi.om.iudi. & in l.1. & per totum ff.de offi eius, cui manda. Præterea illud eſt uerum quoad cauſas eccleſiaſticas, ut ibi, ſed non quoad prophanas, quas poteſt committere laico, & non conſtituto in dignitate eccleſiaſtica per iura prædicta, hoc enim mutatum non reperitur per d.c.ſtatutum, ut dicit ibi Dominic.in prin.& habetur per Antonium, & communiter docto.in c.ſua nobis, de appellatio. Et ita in prædictis iuris eſſe exiſtimaui. Laus Deo.

S V M M Æ.

1 *A ſententia lata ſuper poſſeſſorio de iure ciuili non poteſt, niſi in quibuſdam caſibus appellari.*
Et an idem ſit de iure canonico, nu.21.& 29.
2 *Et ſi appellari poſſit, quid appellatio operetur.*
3 *Appellari etiam de iure ciuili poteſt à ſententia continente in ſe petitorium, & poſſeſſorium ſimul, & appellatio illa effectum quoque ſuſpenſiuum operatur, nu.6.*
Et quid ſi ſententia ſeparatim, ſucceſſiuè tamen ſuper utroque lata eſſet, & nu.19.& 37.
4 *Appellari quando poſſit ab interloquutoria.*
5 *Appellatio, cui per iudicem, à quo fuit delatum, ſuſpendit etiam poſſeſſorium, eiusq; ſententiam.*
6 *Appellari poteſt à ſententia lata ſuper poſſeſſorio mixto cum petitorio, etiam ſi eſſet merum poſſeſſorium intentatum cum petitorio, num.8.*
Et quomodo quoad hunc effectum intelligatur mixtum, num. 38.
7 *Poſſeſſorium eſt acceſſorium petitorij, illiusq; naturam ſequitur, quando ambo ſimul intentantur.*
9 *Poſſeſſorium retinendæ, et petitorium non poſſunt ſimul etiā partibus conſentientibus cumulari, nec ſuper utroq; ſimul procedi, nec iudicari poteſt.*
10 *Sententia lata ſuper non petitis eſt nulla.*
11 *A ſententia nulla poteſt quoad omnem effectum appellari.*
12 *Appellari poteſt quoad omnem effectum, quando poſſeſſorium retinendæ, & petitorium fuerunt ſimul intentata, uel ſimul ſuper utroque fuit pronunciatum.*
13 *Appellari poteſt de iure ciuili in poſſeſſorio quoad effectum deuolutiuum tantum, ſed non quoad ſuſpenſiuum.*
Et an idem ſit de iure canonico, nu.21.& 29.
14 *Quid ſi ſtatutum loci permittat, ut in cauſa poſſeſſorij ſemel poſſit appellari, an etiam quoad effectū ſuſpenſiuū intelligatur.*
Et quid in ſtatuto Bononienſi ſub rub. de appellatio. in §.præterea decernimus, nu.18.& 22.
15 *Statutum ſemper debet intelligi, ut aliquid ultra ius commune addat, quando ſuper eo diſponit, quod ius commune prouidet.*
16 *Appellatio per uerba affirmatiua permiſſa intelligitur quoad utrunque effectum, at per uerba prohibitiua denegata intelligitur ſolum quoad effectum ſuſpenſiuum, & nu.35.*
17 *Statutum unum generale ſecundum aliud ſtatutum reſtringitur, & intelligitur.*
18 *Statuta in dubio ita ſunt intelligenda, & interpretanda, ut ius commune minus, quàm poſſit, lædant, & corrigant.*
Et quando hoc ſit uerum, nu.23.
20 *Sententiæ tot eſſe dicuntur, quot capita ipſa ſententia*
23 *Statuētes uoluiſſe ius nouum ponere ex quibus uerbis*
24 *Verba uniuerſalia omnes caſus includunt, nec exceptio- tiuntur.*
25 *Verbum liceat facit regulam, & comprehendit caſus & non ſpeciales.*
26 *Verba uniuerſalia geminata iuncta ſubſtantiuo compr caſus aliàs non comprehenſibiles.*
27 *Ius canonicum, & ius ciuile in admittendo appellation ſa poſſeſſorij ſibi inuicem contrariantur.*
28 *Ius canonicum expreſſè iuri ciuili contrarians in terris corrigit ius ciuile.*
29 *Iura ciuilia in libro decreti à Gratiano allegata non dic ius canonicum approbata.*
30 *Appellari non poſſe in cauſa poſſeſſorij eſt exorbitans iuris communis, & canonici, & ab æquitate iuris na*
31 *Inſpeciale, & exorbitans facilius tollitur, quàm ius com id, quod eſt ſecundum regulas iuris.*
32 *Statutum diſponens circa diſpoſitum à iure ciuili ſemp telligi, & interpretari, ut conueniat iuri, & æquita li potius, quàm rigori iuris ciuilis.*
33 *Ius canonicum in terris eccleſiæ ſeruatur, & non ius ci*
34 *Media uia eligi debet, ubicunque rationes hinc inde militant.*
36 *Statutum generale non tollitur per ſpeciale, nec eco rale per ſpeciale in caſu ſuo reſtringitur, & lim*
39 *In poſſeſſione, & tenuta adepta fundamentum fi quando iudicium ab ea initium habuit, & propter dicem recurritur.*
40 *Appellatione pendente nihil in præiudicium appella poſſeſſionis innouari poteſt.*

E P I T O M E.

APPELLARI poſſe à ſententia lata ſuper ſorio etiam quo ad effectum ſuſpēſiuum, & ſtante diſpoſitione ſtatuti Bononienſis ſub appellatio. in §. præterea decernimus, quod tit ſemel tantum à qualibet ſententia ſuper rio lata poſſe appellari, hic demōſtratur, & prædictum declaratur.

CONSILIVM CX.

AN à ſententia lata in præſenti cauſa rit appellari quoad effectum ſuſ & ſic quoad impediendam exeq cum res coràm uiro peritiſſimo breuiter me expedio. Videtur ma facie non potuiſſe appellari, quia caut ſtatutis ciuitatis Bononiæ ſub rub. de appe quòd in his caſibus dūtaxat licitum ſit app
1 quibus de iure ciuili poteſt appellari. Sed † uili à ſententia lata ſuper poſſeſſorio maxim dæ non poteſt appellari ſecundum doctor communiter, ut per Bar. Bal. Salic.& alios in lum tex. C.ſi de momen.poſſ fuer. appella in l.1.col.3.C.de bonorum poſſ.ſecundum per Angel. Aret.in l.fi.§. penul. in ult.col.ff. præterquam in quibuſdam caſibus, de quibus eos, & habetur per canoniſtas in c.cum ad reſtitutio ſpolia.& in §.de poſſeſſione to.in l.2.ff.de appella.recipien.cum ſimil.ergo
2 cundo poſito, † ꝙ appellari poſſet, illa appel men non debet exequutionem ſententiæ quia effectum ſuſpenſiuum non operatur, deuolutiuū, ut uidetur clarè dicere tex.in d. d.§. de poſſeſſione & hoc expreſſè dicit Bar. in fi.2.col.uerſi. poſſumus etiam dicere: & de quibus infra dicetur, hanc partem corrobo dentur. ¶Quibus nō obſtātibus, cōtrariū
3 exiſtimo, & præſertim in caſu noſtro, † qm lic lariter de iure ciuili appellari non poſſet, ut

men hoc fallit, quando ſententia poſſeſſorium, & pe-
titorium ſimul in ſe contineret, quia tunc ualeret, ac
effectum etiam ſuſpenſiuum operaretur, & exequu-
tionem fieri impediret, ita uoluit Guid. de Suza. quē
ſequitur Bal. in d. l. 1. C. ſi de momēt. poſſeſſio. in uerſ.
quæro, quid ſi poſſeſſorium, & in terminis ita dicit
Alex. in d. l. 2. ff. de appel. recipien. Et ratio eſt in caſu
iſto, quia tunc per iudicium petitorium non poſſet re
parari præiudicium, & damnum, quod per poſſeſſo-
rium irrogaretur, cum ſimul, & ſemel eēt ſuper utro-
que pronunciatum: & ideò hoc in caſu, poteſt ſuper
poſſeſſorio appellari etiam de iure ciuili, ſicut dici-
tur de interloquutoria, ut uoluit Bar. in d. l. 2. quæ in-
cipit ante ſententiam, ff. de appel. recip. & propterea
Bal. in l. conſentaneum, C. q̄uō, & quando iud. no. di-
cit, ꝙ etiam in poſſeſſorio appellatur, quando appel-
landi rō eſt in promptu. Sed quando ſententia fuit la
ta ſuper poſſeſſorio, & petitorio ſimul, rō appellandi
eſt in promptu, quia damnum, & præiudicium, quod
ſuper poſſeſſorio infertur, non poteſt poſtea per iudi-
cium petitorium reparari, niſi appelletur, & per ap-
pellationem cā ſuſpendatur, cum ſimul, & ſemel fue
rit ſuper utroq; proceſſum, & iudicatum, ergo in ca-
ſu iſto etiam de iure ciuili ſuper poſſeſſorio appella-
4 ri poterit, ueluti † dicitur de interloquutoria, ꝙ ab il-
la pōt appellari, quando eius grauamen non poſſet p
appellationem à diffinitiua interponendam repara-
ri. Dicitur etiā rō appellandi in promptu eē propter
melioramenta ſuper re facta, quæ fuerunt declarata
debere unà cū ipſa re ad eccleſiā reuerti. Et ꝯñr hmōi
ſententia magis principaliter dicitur continere peti-
torium, q̄ poſſeſſorium, & poſſeſſorium quodā mo-
5 do acceſſoriè uenit, ut infra dicetur. Præterea † quan
do per iudicem à quo fuit appellationi delatum, tūc
appellatio ſuſpendit poſſeſſorium, eiusq; ſententiā,
ut eſt de mente Baldi in l. poſt ſententiam, C. de ſen.
in 2. col. & ſequitur Alex. in d. l. 2. in fi. apoſtillæ ma-
gnæ ff. de app. recip. & faciunt, quæ habentur per glo.
Anto. de But. Abb. & alios in una ſolutione in d. cum
ad ſedem, qui præſupponunt, ꝙ licet à ſententia lata
ſuper mero poſſeſſorio appellari nequeat, † tamen
quando illa eſſet lata ſuper poſſeſſorio mixto cum pe
titorio, tunc poſſit appellari, & appellatio effectū ſu-
ſpenſiuum operetur. Quinimmo ſi quis mero poſſeſ-
ſorio egerit, & reus incidenter de proprietate oppo-
ſuerit, & iudex ueluti exceptione non obſtante pro-
nunciauerit cōtra reū ſimpl'r ſuper poſſeſſione, quo
caſu vī etiam ſuper exceptione proprietatis inciden-
ter pronūciare, iuxta ea, q̄ habentur in c. 2. de ord. co
gnit. & in l. 1. & 2. C. de ordi. iudi. & C. de ordi. cognit.
& in c. ſuborta, de re iud. tunc de iure ciuili reus p̄t ap-
pellare, qa cā poſſeſſorij, ſeu ſententia ſuper illo lata
quodāmō tacitè ſapit petitoriū excipiendo, ita no. uo
luit Bald. in d. l. 1. in 3. col. uerſi. q̄d ſi in poſſeſſorio, &
in terminis facit id, quod dicit do. Card. in clem. 1. de
ſequeſt. poſ. et fruc. q̄ refert Io. And. in addi. ad Spe. in
ti. de app. in §. 2. uerſi. 6. & ſequē. poſt Guid. de Suza. ꝙ
de iure ciuili à ſententia lata ſuper poſſeſſorio, & pe-
titorio ſimul appellari pōt, & ſic leges locū habēt tm̄,
7 quādo ſolo poſſeſſorio agitur: & rō dr̄iæ eſt, nā † qū
ſimul intentantur, tunc cā poſſeſſionis eſt acceſſoria
proprietati, c. cū dilectus, de cau. poſ. & proprie. & iō
ſeq̄t naturā petitorij, & ſic principalis, c. acceſſorium
de reg. iur. in 6. in quo de iure ciuili appellari pōt, &
appellatio effectū ſententiæ ſuſpendit, ut dictū eſt, q̄d
quidē do. Car. inquit eē not. dignū, & idē uoluiſſe Ar
chid. in d. §. de poſſeſſione. Sed in caſu noſtro ſenten-
tia fuit lata non modo ſuper poſſeſſorio, ſed etiā ſu-
8 per petitorio, ut clarè patet ex ſententia, eiusq; uer-
bis, ergo &c. Et † prædicta procedunt, ut uoluit gl. in
d. l. 1. nō ſolum, quando actum fuit interdicto, quod
ſapit cām proprietatis iuxta l. 2. §. q̄dam. ff. de interdi.
quod interdictum dicitur mixtum, ut in l. 1. §. interdi
ctorum, eo. tit. & prout aliqui dicunt, qui uolūt ita in
telligere Bal. in d. l. 1. & doct. cōiter in locis prælle-
gatis, ſed etiam locum habent, quando actū fuit me-
ro poſſeſſorio, puta interdicto recuperandæ, uel adi-
piſcēdæ, uel retinendæ, q̄ ſunt interdicta merè poſſeſ
ſoria per totum inſtitut. de interdic. & in d. l. 2. ff. eod.
tit. ac etiam petitorio ſimul, quia ſuper utroq; ſimul,
& mixtim fuerit proceſſum, ſ'm quod habetur in d. c.
2. & in c. cū dilectus, de reſti. ſpol. & per Bar. & alios in
l. naturaliter, §. nihil commune, ff. de acq. poſſeſ. nam
tunc à ſententia etiam reſpectu poſſeſſorii poterit de
iure cōi appellari, ut uoluit Io. And. in d. addit. & ita
etiā uoluit Card. in d. clem. 1. & hæc eſt mēs omniū
ſcribentium Alex. Bal. & aliorum, de quibus ſupra, q̄
uolunt poſſe appellari à ſententia lata ſuper interdi-
cto adipiſcendæ, uel recuperandæ, ut ſuper interdicto
unde ui, quod eſt merum poſſeſſorium, & ſuper peti-
torio ſimul, & mixtim, ut per Io. And. in d. addit. & de
hoc etiam infra tangetur, & poſt Bal. in ſuis conſilijs
declarabitur quando cā petitorij, & poſſeſſorij dicāt
mixta, & ſimul tractari ad hoc, ut à ſententia lata ſup
poſſeſſorio appellari poſſit, non enim Bald. intelligit
ibi poſſeſſorium eē mixtum, quando ſui natura ſapit
cām proprietatis, ſed quando poſſeſſorio mero, & pe
titorio ſimul in eodem libello actum fuiſſet, & reus
ſuper utroq; negaſſet, & ſic ſuper utroq; proceſſum
fuiſſet: ex quibus apertè conſtat, quod nō procedūt
aliqua, quæ hic pro reſponſione adducebant aduoca
ti partis aduerſæ allegando Bal. in conſi. 281. in 3. lib.
ubi Bal. aliter loquitur, ut dixi, & inferius dicam. Præ-
9 terea † ſi uerum eſt ſecundum ea, quæ mihi præſup-
ponuntur, ꝙ in caſu noſtro principaliter, & ſolū fue-
rit intentatum poſſeſſoriū retinēdæ, quia unuſquiſq;
contendebat ſe poſſidere, & fructus ſibi relaxari de-
bere, non potuit poſſeſſorium cumulari, nec ſuper
utroq; ſimul procedi, nec iudicari, etiam uolētibus,
& conſentientibus partibus, propter repugnantiā, &
contrarietatem, ut pulchrè habetur per Bar. cum quo
omnes pertranſeunt in l. naturaliter, §. nihil commu-
ne, ff. de acq. poſſ. in 11. col. in 6. combinatione, & ſe-
quitur Bal. in l. ordinarij, in 3. col. ff. de rei uend. & do.
Anto. in c. cum dilectus, ibiq; canoniſtæ de cauſ. poſſ.
10 & propri. Ex quibus infertur primo, † ꝙ ſententia ali-
ter lata fuit nulla, tum quia lata ſuper poſſeſſorio reti
nēdæ, & ſuper petitorio ſimul, ad tradita per Barto. &
alios in locis præallegatis, tum quia ſi ſolum princi-
paliter agebatur, & petitum fuit ſuper poſſeſſorio, &
non ſuper petitorio, poſtea pronunciando etiā ſuper
petitorio, ſentētia tanquam lata ſuper eo, quod non
fuit petitum, nulla fuit, c. licet heli, de ſimon. c. quali-
ter, & quando, de accuſa. l. fundus, ff. cōmuni diuid.
11 & l. fina. C. de fideicom. liber. † Et ex hoc capite, quia
ſentētia fuit nulla, potuit ab ea quoad omnem effe-
ctum appellari iuxta tex. cum gloſſ. in l. 1. ff. de ferijs,
Bar. & alij in l. ſi expreſſim, ff. de app. Secundo infert,
12 ꝙ † ex quo poſſeſſorium retinēdæ & petitorium fue-
runt ſimul intentata, uel ſuper utroque ſimul pronū-
ciatum fuit, potuit de iure ciuili quoad omnem effe-
ctum appellari, quia fuit proceſſum, & pronūciatum
omiſſo ordine cāæ ad cām, q̄ ordo expoſcit, ut prius
ſuper poſſeſſorio ſaltem retinēdæ procedatur, & pro-
nuncietur, alioquin appellatio datur, ut eſt tex. in l. 1.
C. de app. glo. & Bar. in l. prolatam, C. de ſenten. Ad
13 idem facit, † quia ſecundum Bar. in d. l. 2. in fi. 2. col.
in uerſicu. poſſumus etiam dicere &c. de iure ciuili
poteſt ſuper poſſeſſorio appellari, nec text. in d. l. C.
ſi de moment. poſſeſſio. hec in d. §. de poſſeſſione

contrarium dicunt, immo præſupponũt poſſe appellari, ſed appellationem non operari effectum ſuſpenſiuum, nec impedire ſentẽtiæ exequutionem, & hoc ſequitur Abb. in d.c. cum ad ſedem in pen. col. ibi ulterius expediendo gl. in uer. & inter cætera dicit ſingulariter &c. dicens ſibi hoc ſemper placuiſſe, & ſm hoc ſemper conſuluiſſe. Sed † ultra id, quod eſt de iu-
14 re ciuili prouiſum, per ſtatutum huius ciuitatis introductum fuit, ꝙ ſaltem ſemel in cã poſſeſſorij, & à ſententia ſuper mero poſſeſſorio lata poſſit appellari, & appellatio procedat, ut habetur in ſtatut. ſub rubr. de appel. in §. præterea, quod ſtatutum, niſi iudaicè interpretetur, falcem ad radicem imponit, & ut per ſtatutum dicatur aliquid addi iuri ciuili, prout addere uoluit, dicendum eſt, per appellationem ſuſpendi effectum ſententiæ, ut ea non poſſit exequutioni mitti, alioquin ſtatutũ eẽt ſuperfluũ, nihilq́; adderet, quia de iure ciuili, ſm quod, ut dictũ eſt, nõ põt appellari, intelligitur quoad effectũ ſuſpenſiuũ, nõ autẽ quoad deuolutiuum tm̃, ut fatentur docto. cõiter in d.l. 1. & in alijs locis allegatis. Vt igitur ſtatutum aliquid ultra ius ciuile addat, dicendũ eſt, ꝙ appellatio in cauſa poſſeſſorij ſaltem ſemel effectum ſuſpenſiuũ operet̃,
15 ac ſententiæ exequutionem impediat, † ſemper. n. ſtatutum debet intelligi, ut aliquid ultra ius cõe addat, qñ ſuper eo diſponit, quod ius cõe prouidet, ut habetur in c. 1. de conſtitu. in 6. & per Bar. in l. oẽs populi, ff. de iuſti. & iure, cũ ſimil. de cuius ſtatuti intelligentia plenè inferius dicetur reſpondendo quibuſdã in
16 cõtrariũ adductis. Præterea † quando lex, ſeu ſtatutũ ſimpliciter dicit poſſe appellari, & ſic loquitur pmiſſiuè, & non prohibitiuè, intelligitur quoad utrunq; effectũ, nam quando appellatio ſolum effectũ deuolutiuum, & non ſuſpenſiuum operatur, lex non loquit̃ permiſſiuè, nec dicit poſſe appellari, immo denegat poſſe appellari, & ſic denegando ſolum cẽſetur prohibere appellationem quoad effectum ſuſpenſiuum, ut colligitur ex text. in c. paſtoralis. extra de app. in fine, iunctis not. per Abb. in rub. de app. ac etiam ex tex. in d.l. 1. C. ſi de momen. poſſ. fuer. app. & in d. §. de poſſeſſione, cum not. per Bar. in l. ante ſententiam, ff. de appel. non recip. Sed in terminis noſtris ſtatutum permittit ſimpliciter per uerba affirmatiua ſemel appellari, ergo debet intelligi quoad utrunq; effectũ: & ſtatutum uoluit ſemel poſſe appellari, ut mediã uiam inter ius canonicum, & ius ciuile eligeret, quia de iure ciuili nulla admittitur appellatio, de iure aũt canonico bis põt appellari, ut in clem. 1. de ſequeſt. poſſ. & fruc. ibiq́; plene habetur: elegit ergo ſtatutũ mediã uiam, ut ſaltem ſemel in poſſeſſorio poſſet appellari, quia ſententia in eo lata põt eẽ præiudicialis, ut not. in d.l. 1. ¶ Nec obſtant allegata ſupra in contrarium, & in primis, ꝙ ſtatuta non permittunt poſſe appellari, niſi in caſibus, in quibus põt de iure ciuili appellari. Quia primo hoc debet intelligi regulariter, & in caſibus, in quibus non eẽt per ſtatutum ſpãliter pro-
17 uiſum, nam † una lex, & unum ſtatutum generale reſtringitur, & intelligitur ſm aliud, l. non eſt nouũ, ff. de legibus, & gl. in l. ſciendum, ff. qui ſatiſda. cogã. cũ ſi. quia generi per ſpeciem derogatur, c. 1. de reſcript. & l. doli clauſula, ff. de uerbo. obl. Secũdo dico, ꝙ de iure ciuili ſaltem in caſu noſtro põt etiã quoad effectũ ſuſpẽſiuum appellari, ut ſupra dictũ fuit. Præterea ex quo de iure ciuili regulariter põt quoad effectũ deuolutiuum appellari, ſed non quoad effectũ ſuſpẽſiuum, ut dicit tex. in d.l. 1. & in d. §. de poſſeſſione, & ibi Archid. & ſentit Bar. in d.l. 2. & Abb. in d.c. cũ ad ſedem, & ultra id, ꝙ de iure ciuili, & communi cautum, & prouiſum eſt, per ſtatutum cautum fuit, ꝙ in cauſa meri poſſeſſorij poſſit ſemel appellari, ſequitur,

ꝙ propter illud ſtatutum ſaltem ſemel appel-
terit quoad effectum ſuſpenſiuum ad hoc, ut
lud aliquid iuri ciuili addatur, prout uoluit
Et ex his patet etiam reſponſum ſecundo arg
¶ Non obſtãt aliqua alia à quibuſdam adduc
18 & primo, ꝙ † ſtatutum ſub dicta rubrica de app
præterea decernimus, quod permittit ſemel
appellari à qualibet ſententia ſuper poſſeſſo
dicatur hoc concedere in caſibus, in quibus
cõi ciuili appellari poterat, & ſic ſtatutum il
beat intelligi, ac interpretari in terminis iu
quia in dubio ſtatuta ſic ſunt intelligenda, & in
tanda, ut minus lædant, & corrigant ius cõe, q
poſſibile, l. 2. C. de noxal. c. cũ dilectus, ibiq́; d
de conſue. & habetur per Barto. & alios in l.
mei, §. cum ita, ff. ad Trebel. cũ ſi. ibi no. Alio
ſtatutum illud intelligeretur, ꝙ regulariter p
pellari ſemel in cã poſſeſſorii, & in quolibet c
fectò corrigeretur ius cõe ciuile, quod hoc p
in d.l. 1. C. ſi de momen. poſſeſ. & in d. §. de p
ne, & per omnes poſt glo. in d.c. cum ad ſedẽ
ſpo. Item ius commune in alio corrigeret
his poſſit regulariter appellari, ut per totum
ceat tertio prouoc. ſemel tm̃ poſſet. Item
principium eiuſdẽ ſtatuti, quod uult app
in illis cauſis, & ab illis iudicibus, in qui
bus poteſt de iure ciuili appellari. Item
aliud ſtatutum poſitum in concluſioni
rum, quo cautum eſt, ꝙ caſu, quo ius mu
diſponeret, tunc in quolibet caſu ius comm
le ſeruetur, præterquam in probationibus
cauſis appellationum, in quibus probatio
canonica hoc tantum caſu ciuili præferantu
iure communi ciuili nõ poteſt etiam ſemel i
poſſeſſorii appellari ſaltem quo ad effectum
ſiuum, niſi in quibuſdam caſibus ſpãlibus, ut
ctum fuit, ergo idem dicẽdum eſt eſſe ſecund
municipale huius ciuitatis: & propterea dict
tutum ſub rubrica de app. in §. præterea debe
ligi, ne dicatur ſibimet contrariari, & ne peri
rigatur aliud ſtatutum poſitum ſub concluſ
ſtatutorum, ut loquatur in illis caſibus ſpãli
quibus de iure ciuili poteſt ſuper poſſeſſorio a
ri, & hoc, ut euitetur contrarietas, & correctio
regulæ iuris communis minus lædantur iu
expediat, de electio. in 6. cum ſi. Secundo c
19 ſiderari poteſt ad fauorem partis aduerſæ
de iure communi ciuili etiam poſſit appel
tia lata ſuper poſſeſſorio, & petitorio ſimu
pra plenè deducta, tamen hoc debet intell
do ſententia eẽt lata ſimul, & mixtim ſuper
rio, & petitorio, & ita dicta ſcribentium pro
ac loquuntur, ſecus ſi ſententia eſſet diuiſim
ratim lata ſuper poſſeſſorio, & petitorio, q
fuiſſet lata ſuper poſſeſſorio, deinde in alio
ſuper petitorio, & ſic eadem ſententia diuerſ
rata capitula contineret, nam tunc quamuis
titorio appellari poſſet, non tamẽ ſuper poſſ
20 quia † tunc tanquam duæ, & diuerſæ ſententi
tarentur, & cenſerentur, cum tot dicantur ſe
quot capita ipſa ſententia continet, & ideò to
appellationes requiruntur, ut habetur in c.
uerũt, de excep. arg. l. etiã, §. ex cauſa, ff. de m
in c. Raynutius, & in c. Raynaldus de teſta. l.
rẽ. C. de app. & not. in l. omnẽ honorẽ. C. qu
uo. non eſt neceſ. Sed in caſu noſtro ſentẽtia
ſeparatim, & diuerſa, ac ſeparata capitula cõti
21 go &c. Præterea † non ſolũ de iure ciuili re
ſup mero poſſeſſorio non põt ſaltẽ quoad eff
ſpenſiuũ appellari, d.l. 1. C. ſi de momẽ. poſſ

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

pel.ſed etiam de iure canonico, quia diſpoſitio ciui-
lis in hoc reperitur approbata, & canonizata in d.§.
de poſſeſſione, ergo ſi ſtatutum in d.§.præterea, intel
ligeretur, ut ſemel ſuper poſſeſſorio regulariter, & in
quolibet caſu appellari poſſet, ſequeretur, ꝙ non ſo-
lum ſtatutum ſibimet contrarietur, & aliud corrige-
retur, ſed etiam ius ciuile, ac canonicum corrigeret,
quod minime dicendum eſt. ¶ His tamen non obſtā
tibus, prout re uera non obſtant, † concludo contra-
rium de iure uerius eſſe, & hoc teneo uerißimū eſſe
tanquam euangelium, ſtante diſpōne dicti ſtatuti in
d.§.præterea, cuius uerba ſunt bene conſideranda, di
cunt.n.præterea decernimus, ꝙ à qualibet ſententia
ſuper poſſeſſorio lata, uel ferenda liceat unicuiq; par
tium ſemel tm̄ appellare. Et ſtante cōcluſione, quam
ſupra corroboraui, ꝙ in caſu noſtro potuerit ab hmōi
ſententia quoad effectum etiam ſuſpenſiuum appel-
lari, tota difficultas conſiſtit in reſpondēdo prædictis
obiectis. Non obſtat igitur primum, ꝙ ſtatutum præ-
dictum debeat intelligi in terminis iuris cōis ciuilis,
hoc eſt in caſibus, in quibus de iure ciuili poterat in
cā poſſeſſorij appellari, ne per ſtatutum illud corriga
tur ius ciuile cōe, & canonicum, nec etiam aliud ſta-
tutum poſitum ſub concluſionibus ſtatutorū, ac etiā
ſtatutum de app. in prin. ut ſupra, quia reſpondetur,
23 † illud eſſe uerum, niſi de mente ſtatuentium aliter
conſtaret, ut habetur ex dictis Bart. Alex. & aliorum
in l.4.§.prætor, ff. de dam.infec. & in l.fi. §.in cōputa-
tione, C. de iure delib. & per Aret. in conſi. 105. ſed in
caſu noſtro de mēte ſtatuētiū fuit uelle ſtatuere aliud
de nouo, quam eſſet per ius cōe ciuile diſpoſitum, ut
patet ex uerbo decernimus ibi poſito, quod eſt iuris
noui introductorium, & per quod ſtatuentes non ui-
dentur uelle ponere ius, quod prius erat, ſed aliud ius
nouum, ut eſt tex. in cle. 1. ibiq; do. Card. in 5. notabi-
li, de cau.poſ. & propr. c. decernimus, de iud. & not. in
cle. p literas, de præbē. in cle. fi. de æta. & quali. & ī cle.
2. de rebus eccle. non alien. Et hoc idē colligitur ex
uerbis uſ͛ibus ibi poſitis, uidelicet ꝙ à qualibet ſentē-
tia ſuper poſſeſſorio lata unicuiq; partium ſemel tm̄
24 liceat appellare, † quæ uerba uſ͛ia oēs caſus includūt,
ut not. in l. à procuratore. C. manda. & uerba uſ͛ia nō
cōprehēdunt caſus ſpāles tm̄, ſed regulares, & nō pa-
tiuntur exceptionē, l. Iulianus, ff. de leg. 3. & l. in frau
25 dē, §. fi. ff. de teſta. mil. hoc † idē etiam innuit uerbum
liceat ibi poſitum, quod facit regulam, ſeu cōprehen
dit caſus regulares, & non ſpāles, l. ſp, cum glo. ff. de
ritu nuptia. & ſic ex his conſtat, ſtatuētes uoluiſſe ex
uerbis prolatis, ꝙ generaliter, & in quibuſcunq; caſi-
bus, & ſic regulariter poſſit à ſentētia lata ſup poſſeſ-
ſorio ſemel tm̄ appellari, non autem ꝙ hoc poſſit fie-
ri ſolum in caſibus, in quibus de iure ciuili ſpāliter cō
26 tra regulas iuris ciuilis poteſt appellari. Nā † illa uer-
ba geminata à qualibet ſentētia, & illa unicuiq; par-
tium liceat &c. important, ꝙ poſſit appellari etiam in
caſibus, in quibus aliàs appellari non poterat, qa uer-
ba geminata quantuncunq;, quilibet, unuſquiſq;, &
ſimilia iuncta ſubſtantiuo comprehēdunt caſus aliàs
non cōprehēſibiles, l. baliſta, & ibi Bart. ff. ad Trebel.
& Aret. in d. conſi. 105. Nec uerum eſt, ꝙ p illud ſta-
tutū ſic intelſm generaliter diceretur corrigi ius cōe
ciuile, de quo in d.l. 1. C. ſi de momē. poſſ. quia conſi-
27 derādum eſt, ꝙ † ante illud ſtatutum ius ciuile appel
lationem in cā poſſeſſorij non admittebat, ut in d.l. 1.
ius autē canonicum uolebat poſſe appellari, & in hoc
ius canonicum iuri ciuili aduerſatur, ut omnes com-
muniter fatētur, ueluti habetur per gl. & docto. in d.
c. cum ad ſedem, & in d.c. ſi de poſſeſſione, & in d.l.
1. & in d. clemē. 1. de ſequeſtra. poſſ. & fruc. per Spec.
in titu. de appel. in §. 2. uerſi. 6. cum ſeq. & habetur in
in l. 2. ff. de appel. recip. & per Decium in d.l. 1. C. de
bo. poſſ. ſecundū tab. & in conſil. 28. cū ſi. & ꝯñr ante
diſpōnē dicti ſtatuti ius ciuile erat correctum per ius
28 canonicum, qm̄ † quando ius canonicum expreſsè iu
ri ciuili contrariatur, in terris eccleſiæ ſtatur iuri ca-
nonico, reiecta iuris ciuilis diſpōne, quæ per ius cano
nicum corrigi dicitur, ut habetur per omnes poſt gl.
in c. 1. de noui oper. nunc. & in c. 1. de conſti. arg. c. ſi
duobus, in fi. de app. & in terminis noſtris hoc uoluit
Alex. in conſi. 99. in 1. col. uol. 5. Sequitur ergo, quòd
ius ciuile in hoc non dicitur corrigi per illud ſtatu-
tum, de app. in §. præterea, quia prius erat correctum
p ius canonicum, & ideò potius dicēdum eſt p illud
ſtatutum limitari ius cōe canonicum, quod tempore
ſtatuti facti uigebat, quod paßim, & regulariter per-
mittebat tunc poſſe in cā poſſeſſorij appellari, & ſic
bis etiam, ut ſemel tantum poßit appellari, quam ꝙ
ius ciuile corrigi dicať, qa tpe facti ſtatuti illud prius
erat per ius canonicum in terris eccleſiæ correctum.
29 Nec † eſt uerum, ꝙ de iure canonico idē ſit, quod de
iure ciuili, uidelicet ꝙ ſup mero poſſeſſorio nō poſſit
appellari p tex. canonizatum in d.§. ſi de poſſeſſione,
qa contrariū tenent docto. legiſtæ, & canoniſtæ cōi-
ter, quos ſupra retuli, quamuis aliqui diſputatiuè cō-
trariū attentauerint. Et tex. in d.§. ſi de poſſeſſione eſt
tex. iuris ciuilis poſitus in decretis per Gratianū, qui
non habuit ptātem legis condēdæ, & ex cuius aucto
ritate, & facto non poſſumus dicere, ꝙ iura ciuilia p
eum in libro decreti allegata ſint à iure canonico ap-
probata, ad tradita p Io. And. Abb. & oēs in c. 1. de re-
ſcrip. in gl. pen. & aliter dicere eēt ſomnium. Præter-
30 ea † ꝙ non poßit appellari in cā poſſeſſorij, dicitur
eſſe exorbitans à regulis iuris cōis, ſecundum quas re
gulariter omnis oppreſſus poteſt appellare, cū ex oī
cā, & ex omni grauamine de iure conceſſa ſit appella
tio, niſi ſit expreſsè prohibita, unde appellatio dicitur
auxilium cōe, hoc eſt cōe omniū condēnatorū, l. cū
minor, in fi. & ibi gl. ff. rē rat. hab. & arg. l. 1. ff. de teſti-
bus, in c. cum apud, de ſponſal. & habetur per Spec. in
tit. de appel. in §. 1. in prin. & in §. 2. in prin. Itē hoc ēt
exorbitat ab æquitate iuris naturalis, ſ͛m quā rōne de
fenſionis permittitur poſſe appellari, ut declarāt doc.
maximè Abb. in rub. de app. exorbitat etiā hoc à re-
gulis iuris canonici per not. in d.c. cū ad ſedē, cum ſi.
præallegatis, ergo per dictum ſtatutum de app. in §.
pręterea, res potius dicitur reduci ad diſpōnē iuris na
turalis, & ad regulas iuris ciuilis, & canonici, quā ius
ciuile cōe corrigi, quia p illud ſtatutum non tollitur
id, quod eſt ſ͛m regulas iuris ciuilis ſ͛m quas conceſ-
ſum eſt in omni cā omnib. generaliter appellare, ut
ſupra, ſed potius cenſetur tolli diſpō iuris ciuilis exor
bitantis, & ſpālis, quæ in cā poſſeſſorij prohibebat ap-
pellationem contra regulas iuris, & contra naturalē
31 æquitatē. Et † facilius tollitur id, quod eſt de iure ſpe-
ciali, & ius exorbitans, quam id, quod eſt de iure cōi,
& ſ͛m regulas iuris, l. eius militis, §. militia miſſus, ff.
de teſta. mili. & res facile ad ius cōe reducič reiecta di
ſpōne exorbitāti, l. ſi unus, §. ſed ſi pactū, ff. de pact. &
32 † ſtatutū, qđ diſponit circa id, qđ diſponit ius ciuile,
ſemper debet intelligi, & interpretari, ut conueniat
iuri naturali, & ſit conforme æquitati naturali po-
tius, quam rigori iuris ciuilis, ut colligitur ex not. per
Bal. in rubr. C. qui accu. non poſſ. in ulti. col. qui di-
cit huiuſmodi ſtatutum ſemper recipere interpreta-
tionem iuris naturalis, uel gentium. Præterea ante,
quam ſtatutum illud emanaret in hac ciuitate, quę
eſt ſubiecta temporali iuriſdictioni eccleſiæ, ſerua-
batur ius canonicum, quod in caſu noſtro permittit
regulariter poſſe appellari, & ſic bis etiam, ut in d.
clem. 1. & in d.c. cum ad ſedem, non autem ſeruaba-

tur iuris ciuilis diſpoſitio, quæ uult non poſſe appella-
33 ri, ut in d. l. unica, quia † in terris eccleſiæ ſeruat̃ ius
canonicum, & ciuile, & arg. eorum, quæ habentur in
d. c. 1. de noui oper. nunc. & in d. c. ſi duobus, in fin. de
appel. Poſtea ſtatuentes conſiderantes, ut uerísimile
eſt ꝙ per ſentẽtiam in poſſeſſorio latam aliquod gra
uamen inferri poterat, quia maximum eſt cõmodũ
poſſeſſionis, & hac de cã ius canonicũ paſſim, ac etiã
bis permittebat poſſe appellari, item conſiderantes
etiam, ꝙ tale grauamen poterat in cã petitorij, ſeu ꝑ
ſententiam in petitorio ferendã reparari, & ideò de
iure ciuili non poterat appellari, ut per Bar. & alios
in d. l. 2. ff. de app. recip. & in d. c. cum ad ſedem, & in
d. §. ſi de poſſeſſione, & in d. clem. 1. per ſcrib. ipſi ele-
gerunt quãdam mediam uiam inter ius ciuile, & ius
canonicum, quia noluerunt, ꝙ ius ciuile, quod erat
per ius canonicum correctũ, in totum ſeruaretur, ꝗa
ſic ius canonicũ fuiſſet per illud ſtatutũ correctũ, nec
etiam ꝙ ius canonicum in totum ſeruaretur, uideli-
cet ut bis poſſet appellari, quia ex hoc ius ciuile remã
ſiſſet per ius canonicum correctũ, ſed ꝙ poſſet ſemel
tantum appellari, & hoc factum fuit ex diuerſis rõni-
bus, quę partim pro diſpõne iuris canonici, & partim
34 pro diſpõne iuris ciuilis faciebant, ut ſupra. Et † ubi-
cunq; rõnes hinc inde urgent, & militant, debet me-
dia uia eligi, tex. eſt not. in §. fi. Inſti. qui, & ex qui. cau.
manu. non poſſ. & ibi Angel. Areti. & gloſ. in uer. ſed
cum, l. neſennius, ff. de nego. geſt. & ꝯñr ex prædictis
apparet, ꝙ per illud ſtatutum non dicitur corrigi ius
ciuile cõe, cũ prius eſſet ꝑ ius canonicum correctũ,
nec etiam dicitur corrigi ius canonicum, ſed reſtrin-
gi, & limitari, arg. no. in c. quæ in eccleſiarum, & in c.
eccleſia Sanctæ Mariæ, de conſti. Et ſi diceretur, ſtatu
tum prædictum debere intelligi, ut poſſit à ſententia
lata ſuper poſſeſſorio ſemel tm̃ appellari quoad effe-
ctum deuolutiuum, & non quoad effectum ſuſpenſi-
35 uum, dicas hoc ſtare non poſſe, quia † illis caſibus, ꝗ-
bus de iure poteſt etiam appellari quoad effectũ de-
uolutiuum, & non quoad ſuſpenſiuum, iura loquunt̃
negatiuè, & prohibitiuè, ꝗ non poſſit appellari, non
autem affirmatiue, ꝙ poſſit appellari, & hoc conſtat
in terminis noſtris, nã de iure ciuili à ſententia lata in
cauſa poſſeſſorij poteſt appellari quoad effectũ deuo
lutiuum tm̃, ſed non quoad effectũ ſuſpenſiuũ, ut uo-
lunt doc. cõiter, ut per Bart. in d. l. 2. in fin. 2. col. ff. de
appel. recip. per Abb. in d. c. cũ ad ſedẽ, qui dicit hoc
uerum eſſe, & ſm̃ hoc conſuluiſſe, & per Cardi. in d.
cle. 1. de ſequeſt. poſ. & fru. & idem uoluit Ang. in cõ
ſil. 102. inci. dicta conſtitutio, circa fi. & tamẽ quia de
iure ciuili non poterat quoad effectũ ſuſpenſiuũ ap-
pellari, dicitur in d. l. 1. ſimpliciter, ꝙ nõ poteſt appel-
lari, ut ibi per omnes, & in d. c. cum ad ſedem, & pro-
batur etiam ex tex. in c. paſtoralis, cũ ibi no. de appel.
iunctis etiam not. per Abb. in rub. eo. tit. ubi dicitur,
ꝙ à ſententia excõicationis appellari nõ põt, quia ap
pellatio ab ea interpoſita ſolũ effectũ deuolutiuum,
& non ſuſpẽſiuum operatur. Et iõ cum ſtatutũ dicat,
poſſe ſemel appellari, debet intelligi etiã quoad effe-
ctũ ſuſpẽſiuum, alioquin non diceret poſſe appellari,
ſed potius oppoſitum. Præterea ſic intelligẽdo ſtatu-
tum, uidelicet quoad effectum deuolutiuum tantũ,
certè ꝑ illud corrigeretur ius ciuile, quod bis quoad
effectum deuolutiuum appellari poſſe permittit, d.
l. 1. iũcta. l. 1. C. ne lice. ter. prouo. Itẽ corrigeret̃ etiã
ius canonicũ, quod concedit bis etiam quoad effectũ
ſuſpenſiuum poſſe appellari, quod non eſt dicẽdum,
arg. c. cum expediat, de elect. in 6. ¶ Ad illud, quod di
cebatur, ꝙ ſtatutũ de appellationibus corrigeret ſta-
tutum ſitum ſub concluſionibus ſtatutorum, uel ecõ
tra, reſpondetur hoc uerum non eſſe, quia ſtatutũ de

appellationibus eſt ſpãle, & aliud eſt genera[le]
36 eorum uerbis colligitur, & † ſtatutum gene[rale]
tollitur per ſpãle, nec econtra, ſed generale re[...]
tur, & limitatur per ſpãle in caſu ſuo, ut per [...]
Imol. in l. cohæredi, §. qui partẽ, ff. de uulg. & p[...]
ibi Alex. & doct. in l. doli clauſula, ff. de uerb[...]
Alex. in l. 1. §. 1. ff. de noui oper. nun. & Bar. in l[...]
bus, ff. de legib. nã diſpõ generalis non extend[...]
caſum ſpãliter prouiſum, ut in dictis iurib. Et [...]
etiam tollitur id, quod dicebatur de principio [...]
de app. ¶ Non obſtat ſm̃ fundamẽtum princip[...]
quo ſupra, ꝙ à ſentẽtia lata ſuper poſſeſſorio, [...]
torio poteſt appellari etiam reſpectu poſſeſſo[...]
do ſententia fuit ſimul, & mixtim ſuper utro[...]
adeò, ꝙ petitorium dicatur eſſe mixtum in [...]
cum poſſeſſorio: & ita procedant ſupra alleg[...]
Bal. in d. l. 1. cum alijs. Secus, ſi eadẽ ſentẽtia [...]
ratim ſuper utroq; in diuerſis capitulis lata, [...]
ſunt capita, tot dicuntur ſententiæ, l. ẽt, §. ex [...]
minor. cũ ſi. & ita uidetur fuiſſe de mẽte Bal. [...]
37 81. uolu. 3. Quia ad hoc reſpondetur, † ꝗ ill[...]
quibus ſuper utroq; mixtim, & ſimul proced[...]
proceditur, ſentẽtia ſꝑ debet de iure diuerſ[...]
continere, qm̃ iudex prius ſuper poſſeſſorio, [...]
ſiuè poſtea ſuper petitorio pronũciare deb[...]
hoc operat̃, quin mixtim ſimul, & ſemel ſ[...]
procedi dicatur, ut eſt tex. clarus in c. 2. [...]
& prop. & melior tex. in c. cũ dilectus, eo. ti[...]
doct. cõiter uolunt, ꝙ à ſententia lata ſup[...]
rio, & petitorio ſimul etiam de iure ciuili [...]
pellari quoad impediendã exequutionẽ, & [...]
ter appellari poterit etiam, quãdo ſentẽtia [...]
ad ordinẽ ſcripturæ lata eẽt ſuꝑ poſſeſſorio, [...]
ſiuè poſtea ſuꝑ petitorio, quia aliter ferri de[...]
põt etiã illis caſibus, ꝗbus mixtim, & ſimul ſu[...]
procedi dicitur: & ita eſt de mẽte omniũ doc[...]
qui hãc concluſionẽ ponunt, ſi rectè eorũ uer[...]
derẽtur, & intelligantur, ut habetur ꝑ Spe. in [...]
app. in §. 2. uerſi. 7. & ſupra latius dictũ fuit: & [...]
ꝗa quando ſnĩa ſimul eſt lata ſuꝑ poſſeſſorio, & [...]
torio, quãuis diuerſa capitula contineat, [...]
ſunt cõnexa, d. c. 2. & d. c. cũ dilectus, & iõ [...]
capitula, non dicũtur tot ſnĩæ, ueluti expreſſ[...]
Bar. & Bal. in d. l. ẽt, §. ex cã per iſtũ tex. Nec o[...]
ctũ cõſilium Baldi, ꝗa loquitur in caſu, quo [...]
ret ſtatutũ, quod expreſsè ꝑmitteret poſſe in [...]
ſorij appellari, & ſic loquitur Bal. in puris te[...]
ris cõis, quo fit, ut ſimus in caſu diuerſo, & [...]
ſis illatio fieri non debet, iuribus uulgaribus [...]
38 reſpondetur, † ꝙ Bal. non dicit id, ad quod a[...]
ſed aliter loquitur, & ſi benè uerba eius con[...]
expreſsè ſentit, ꝙ quando petitorium, & po[...]
ſimul tractantur, & decidũtur etiam in diuer[...]
tulis, in cã poſſeſſorij poſſit appellari, ſi cã, [...]
mixta, & dubia per negationẽ utriuſq; capit[...]
cet petitorij, & poſſeſſorij, ſecus ſi unus artic[...]
ab alio ſeparatus per confeſſionem rei, ut qu[...]
ſeparauerit articulum petitorij ab articulo p[...]
rij per ſuam confeſſionem, puta negando a[...]
poſſidere, & confitendo actorem eſſe hæred[...]
tunc in cauſa poſſeſſorij appellari non poterit, [...]
ſit ſeparata à cauſa petitorii, ut ibi per eum. E[...]
uerbis ſuis clarè colligitur, ipſum intelliger[...]
ſam petitorii, & poſſeſſorii, tunc eſſe mixtam, [...]
tum ſpectat ad propoſitum noſtrum, quando [...]
xta, & dubia per negationem ſuper utroq; fact[...]
paratam uerò intelligit, quando una cauſa eſt [...]
ſeparata per negationem, & confeſſionem pa[...]
aũt uoluit tunc dici mixtam, quando in uno, [...]
capitulo utrũq; fuit propoſitũ, & ſuꝑ utroq; [...]

ciatum, ſecus ſi in diuerſis capitulis, quia hoc eſſet cõ
tra tex. in d.c.2.& in d.c.cum dilectus, ubi cõmixtim,
& ſimul proponi dicuntur, & mixtim de eis cognoſci
dicitur, quamuis ſuper utroq; in diuerſis capitulis ꝓ-
nuncietur, & hoc expreſsè ſentit Bal. in dicto ſuo cõ-
ſilio. Quare id, quod Bal. ibi dicit, facit pro nobis, &
non contra nos, hoc eſt, ꝙ quando poſſeſſorium, &
petitorium ſunt mixta per negationem aduerſarij,
quamuis ſint ſeparata capitula, poſſit à poſſeſſorio
appellari. Et ualdè miror, ꝙ hæc ab aduocatis partis
aduerſæ allegentur, qm̃ aut ipſi mentem Bal. ibi non
intelligunt, aut præſupponunt alios non intelligere
allegata per eos. ¶ Nec eſt uerum, ꝙ non dicatur in-
nouatum ex eo, ꝙ pars aduerſa prius fuerit in poſſeſ-
ſione pertenutam ipſi datã, & ideò uideatur potius
ſuam poſſeſſionẽ continuare, q̃ innouare, quod qui-
dem ei licitum fuit per ea, quæ habentur in c.non ſo-
9 lum de app. in 6. Quia reſpondetur, † ꝙ ſuper dicta te
nuta, & poſſeſſione adepta non eſt uis facienda, nec
quoad propoſitum debet in ea fundamentum fieri,
cum iudicium ab illa initium habuerit, & propter il-
lam, ſeu propter moleſtationes illius occaſione illa-
tas fuerit principaliter ad iudicem recurſum per ea,
quæ habentur in d.c.non ſolum, & in c.cum tenea-
mur, de app. Ex præmiſſis itaq;, ac ex alijs ſupradictis
indubitanter concludendũ eſt, ꝙ in caſu noſtro etiã
10 quoad effectum ſuſpenſiuum appellari potuit, † qua
appellatione pendente nihil in præiudicium appellã
tis, & ſuæ poſſeſſionis innouari potuit, arg. d.c. cũ te-
neamur, & c.1. ne lite pẽdẽ. & l.1. ff. nihil ĩnoua. app.
pend. cum ſi. allegatis per Alex. in conſi. 29. uol. 5. Et
ita in pñti cõſultatiõe iuris eẽ exiſtimaui. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Appellari poteſt à ſententia lata ſuper poßeſſorio mixto.*
2 *Hæredem eſſe, uel non eſſe reſpicit titulum, & non poſſeſſionem.*
Poſſeßorium merum quod dicatur.
Poſſeßorium merum non dici mixtum ex eo, quòd quis ut hæres il lo agat, & ſe hæredem eße probet, & quare, nu. 8.
Interdictum uti poſſidetis quandoque tituli, & proprietatis pro-bationem expoſcit, neque ex hoc poteſt dici mixtum, ſed ſemper eſt merum poſſeſſorium.
Interdictum quorum bonorum, & quorum legatorum non effici-tur mixtum, etiam ſi illo agens probare debeat ſe eße hære-dem, & quare, num. 8.
7 *Appellari de iure ciuili non poteſt ſuper poſſeſſorio mero.*
9 *Interdictum quorũ bonorũ in quo differat à petitione hæreditatis.*
10 *In remedio c. reintegranda, 3. q. 1. quid principaliter agatur, & quid in eo ſit probandum.*
11 *Poſſeßorium reintegrandę dicitur merum poſſeßorium.*
12 *Appellari de iure ciuili non poteſt ſuper poſſeſſorio reintegrãdæ.*
13 *Dominium an per poſſeſſionem probetur.*
Et quando principaliter, & quando incidenter deduci dicatur.
14 *Quæſtio incidens quæ ſit.*
15 *Poſſeſſorium quãdo dicatur mixtum, & in illo appellari poſſit ex eo, quòd agens neceſſe habeat probare ſe eſſe hęredem.*

EPITOME.

Appellari quoad effectum ſuſpenſiuũ de iure
ciuili non poſſe à ſententia lata ſuper poſſeſſorio re-
cuperandæ, etiam ſi quis illo tãquam hæres egiſſet, &
nõ neceſſario ſe hæredẽ probare debuiſſet hic oñdit.

CONSILIVM CXI.

IN cauſa illorum de Sordanis non diſcedẽ-
do ab ijs, quæ aliàs allegaui, concludo ſen
tentiam latam in fauorem dictorum de
Sordanis ſuper poſſeſſorio recuperandæ
intentato, non obſtante appellatione in-
terpoſita debere exequutioni mandari: & quoniam
aliqua aduocatus partis aduerſæ in contrarium addu
cit, operępretium eſt illis reſpõdere. Dicit enim ipſe,
1 ꝙ † à ſententia lata cõtra illos de Oleo potuit quoad
effectum ſuſpenſiuum appellari, quia lata fuit ſuper
poſſeſſorio mixto, & habente cauſam proprietatis, ut
colligitur ex ijs, quæ uoluit Bal. quem doct. commu
niter ſequuntur in l. unica, C. ſi de momen. poſ. fuer.
app. cum ſi. Et ꝙ ſententia fuerit lata ſuper poſſeſſo-
rio mixto, probatur, nam mixti de Sordanis agunt re
medio reſtitutorio reintegrandæ tanquam hæredes
cuiuſdam Gaſparini patris, quem dicunt fuiſſe hære-
dem cuiuſdam Ioanuis, & Ioannem dicunt fuiſſe pri
uatum ſua poſſeſſione, & ab illa abſq; eius facto, &
culpa cecidiſſe, ergo ipſi adhoc, ut obtinere poſſint,
debent probare ſe eſſe hæredes illius Gaſparini, &
2 Gaſparinum fuiſſe hæredem dictis Ioannis. Sed † eſſe
hæredem, uel nõ eſſe non reſpicit poſſeſſionem, ſed
titulum, quia hæredes, & dominus idẽ ſunt. l. his uer-
3 bis cum ſi. ff. de hæred. inſtit. ergo &c. Præterea † illud
dicitur merum poſſeſſorium, in quo ſola poſſeſſio eſt
apta ad agendum, l.1.§.1. ff. uti poſſi. ubi in interdicto
uti poſſidetis, quod eſt merum poſſeſſorium, quis ſe
in ſola poſſeſſione fundat, & idem in interdicto re-
ſtitutorio, & propterea non poteſt exceptio dominij.
Sed in caſu noſtro illi de Sordanis non poſſunt ex ſo
la poſſeſſione defuncti agere, niſi probẽt ſe hæredes,
& maximè Gaſparinum eſſe hæredem Ioannis, quia
hoc eſt eorum fundamentum, ergo ſequitur neceſſa
rio non dici intentatum merum poſſeſſorium: & di-
ctus aduocatus inquit hoc uoluiſſe Bald. in terminis
in conſi. 280. cum ſeq. in 3. col. ¶ Quibus non obſtan
tibus contrarium eſſe uerius, & concluſioni traditæ
4 adhærendum eſſe cenſeo, quia † non procedit, ſi di-
catur, ꝙ ex quo agens poſſeſſorio ut hæres debet pro-
bare ſe hæredem, poſſeſſorium dicatur mixtum, &
non merum, quoniam interdictũ unde ui, quod ſem-
per dicitur merum poſſeſſorium, ueluti etiam aduo-
catus partis aduerſæ fatetur, & habetur in c.cum ad
ſedem, de reſti. ſpol. & Inſti. de interdic. & in l.2. ff. eo.
tit. datur, & competit hæredi, & conſequenter is tene
tur probare ſe hæredem, ut eſt tex. in l.1. §. hoc inter-
dictum, ff. unde ui, & c. ſignificauerunt, de teſtib. & ta-
men propter hoc non efficitur mixtum, quia nullo
caſu reperitur, ꝙ dicatur mixtum, ſed ſolum merum.
5 Secũdo facit, nam † quãdoq; ad hoc, ut quis obtineat
in interdicto uti poſſidetis, quod ſemper dicitur eſſe
merum poſſeſſorium, d.l.1.§.1. ff. uti poſſi. & dictus
aduocatus fatetur, requiritur probari titulum, & pro-
prietatem, ut quando probationes ſuper poſſeſſione
pares eſſent, ut uolunt Abb. & reliqui in c. licet cãm,
de proba. & habetur per Bar. in l. ſi duo, in prin. ff. uti
poſſi. & tamen propter hoc nullus dicet interdictũ
uti poſſidetis eẽ poſſeſſorium mixtũ. Et prædicta cla-
6 riſſimè etiam ſuadentur, nam † interdictum quorum
bonorum datur ſolum hæredi, uel bonorum poſſeſſo
ri, & in eo qs non põt obtinere, niſi ſe hæredẽ, uel bo
norũ poſſeſſorẽ probet. l.1. & ibi doc. C. quo. bon. &
ſic nõ põt dari niſi domino, qa hæres idẽ eſt, qđ domi
nus, ut ſupra dictũ eſt, & §. fi. Inſti. de hr̃d. qual. & diff.
Et tamẽ hoc nõ obſtãte nõ efficit̃ poſſeſſoriũ mixtũ,
ſed remanet purũ, & merũ adeò ꝙ ſuper eo, ut ſuper
mero poſſeſſorio nõ põt appellari ad tradita ꝑ Sali. in
rub. C. quor. bon. & in l.1. in fi. 2. col. & in fi. uerb. illius
legis eo. ti. Ex quo ſeqt̃, ꝙ licet agẽs poſſeſſorio dẽat
neceſſario probare ſe hæredẽ, tamen ob hoc poſſeſſo
riũ, qđ aliàs ſui natura eſt merũ, nõ efficit̃ mixtũ: &
idẽ probat̃ in interdicto quorũ legatorũ, quod ſolũ
dat̃ hr̃di, & illi, q ſe hæredẽ probauerit, l.1. & ibi hr̃. C.
quo. lega. & in l.1. ibiq; Bar. ff. e. tit. & tamẽ ꝓpter hoc
7 nõ dicitur mixtũ, ſed merũ. Et † ideò ſuper eo nõ põt
de iur̃ ciuili appellari, ut no. uoluit Abb. poſt gl. in d.
c. cũ ad ſedẽ, in fi. 9. col. uerſi. ulterius expediẽdo, qui